

สรุปผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา 2556

เรื่อง “การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน”

วันอังคารที่ 27 พฤษภาคม 2557

ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

การดำเนินโครงการจัดการความรู้ในองค์กร เรื่อง “การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน” เพื่อเป็นการส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ฯ ให้เป็นผู้ประพฤติตนเหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ มีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นบุคลากรสายวิชาการ และสนับสนุนวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น 50 คน (เป้าหมายตามแผน จำนวน 30 คน) และสามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ดังนี้

การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติของวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ฯ

เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ฯ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อารมณ์ไวซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา และเป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป

จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่พึงปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติ เพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ

1. ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
2. ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบ
3. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้
4. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
5. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
6. ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณที่กำหนด 10 ประการ ดังนี้

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง

2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
3. จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
4. จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
5. จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
6. จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
7. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
8. จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษา และผู้รับบริการ
9. จรรยาบรรณต่อประชาชน
10. จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณต่อตนเอง

จรรยาบรรณต่อตนเอง คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติตนถูกต้องและเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ และสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ คือ ต้องรักและศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน คือ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน คือ การปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของหน่วยงาน พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของหน่วยงานอย่างประหยัด คุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหาย ปฏิบัติเสมือนเป็นทรัพย์สินของตนและการรักษาชื่อเสียงของหน่วยงาน

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา คือ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ รับผิดชอบร่วมมือกับผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน ให้ความคิดเห็น แก้ไขปัญหาพร้อมกัน และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา คือ การเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในเรื่องการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ รับฟังความคิดเห็นและปกครองด้วยหลักธรรมาธิปไตย การช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่ชอบ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี และละเว้นการนำผลงานของผู้ใต้บังคับบัญชามาเป็นของตนเอง

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน คือ การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทรและมนุษยสัมพันธ์อันดี ถูกต้องตามธรรมเนียมคลองธรรม ให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์

จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษา และผู้รับบริการ

จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษา และผู้รับบริการ คือ การใช้ภาษาและถ้อยคำที่สุภาพเหมาะสมและเข้าใจง่าย ไม่ใช้อำนาจแสวงหาประโยชน์จากนิสิตนักศึกษา และผู้รับบริการ เป็นแบบอย่างที่ดี มีจิตสำนึกในการให้บริการ เสมอภาค รวดเร็ว ถูกต้อง และปราศจากอคติ

จรรยาบรรณต่อประชาชน

จรรยาบรรณต่อประชาชน คือ การให้บริการอย่างเต็มความสามารถ เสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือได้ ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองหรือผู้อื่น ในทางที่มีขอบ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

จรรยาบรรณต่อสังคม

จรรยาบรรณต่อสังคม คือ ต้องเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต ต้องเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต ต้องเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ในวงกว้างต่อสังคม

การดำเนินการเกี่ยวกับการกระทำผิดจรรยาบรรณ

วินัยและการรักษาวินัย

1. พนักงานสถาบันต้องปฏิบัติและรักษาจรรยาบรรณ และวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับโดยเคร่งครัด
2. พนักงานสถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร
3. พนักงานสถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ มติ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่
4. พนักงานสถาบันต้องรักษาความลับของสถาบัน
5. พนักงานสถาบันต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบ
6. พนักงานสถาบันต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
7. พนักงานสถาบันต้องไม่ปฏิบัติงานอื่นใด ซึ่งขัดกับวัตถุประสงค์หรือผลประโยชน์ของสถาบัน
8. พนักงานสถาบันต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันกำหนด

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

กระทำผิดวินัยกรณีใดกรณีหนึ่งอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

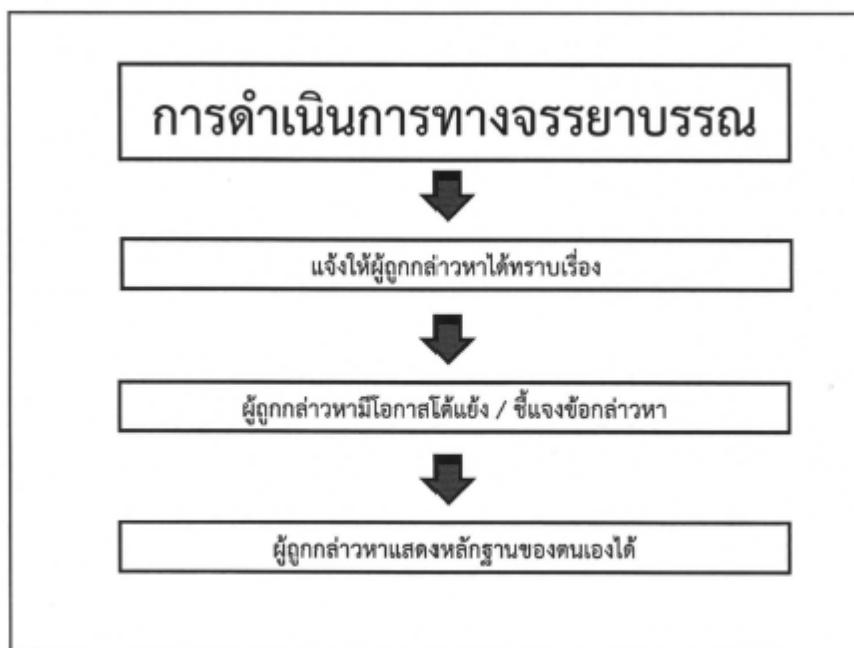
1. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า 15 วัน
2. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งถือว่าทุจริตต่อหน้าที่
3. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอย่างร้ายแรง

4. กระทบความผิตาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นที่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
5. ปฏิบัติผิดจรรยาบรรณของพนักงานสถาบันที่เป็นความผิตวินัยอย่างร้ายแรง

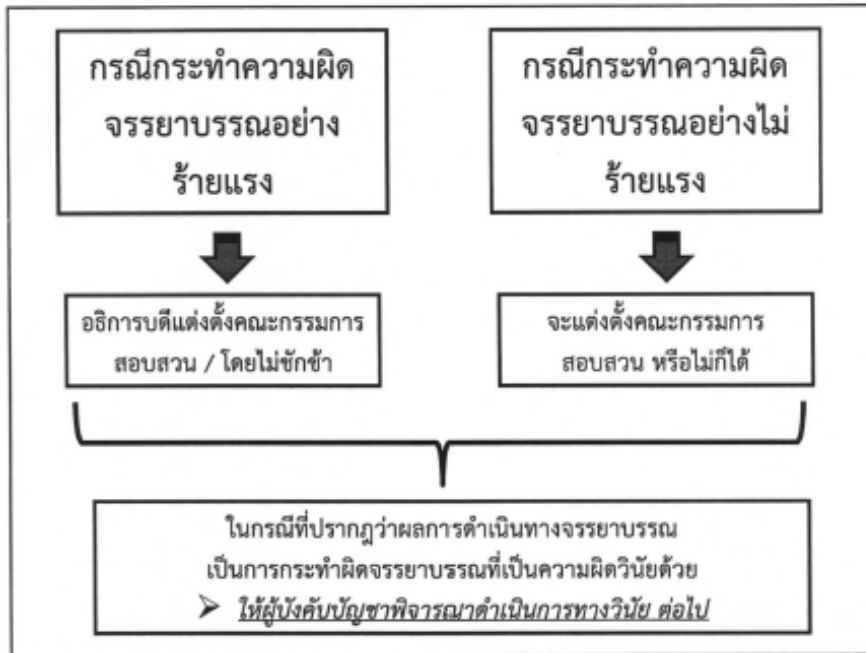
การกระทำดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

1. แอบอ้างหรือนำผลงานทางวิชาการหรือผลงานที่แสดงความชำนาญหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง
2. กระทำอนาจาร ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
3. เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นจากนักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
4. เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้จากการมาปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการ
5. ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์และแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ โดยกระทำการแก้ไขผลการเรียน หรือผลสอบของนักศึกษา
6. กลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ข่มเหงผู้ร่วมงาน นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง
7. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ โดยไม่มีเหตุอันสมควรติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
8. กล่าวอ้าง หรือใช้ตราสัญลักษณ์ เครื่องหมาย หรือชื่อสถาบัน หรือส่วนงานในสังกัดสถาบัน ไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจแห่งตนหรือผู้อื่น
9. กระทบความผิตอื่นตามที่สภาสถาบันกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

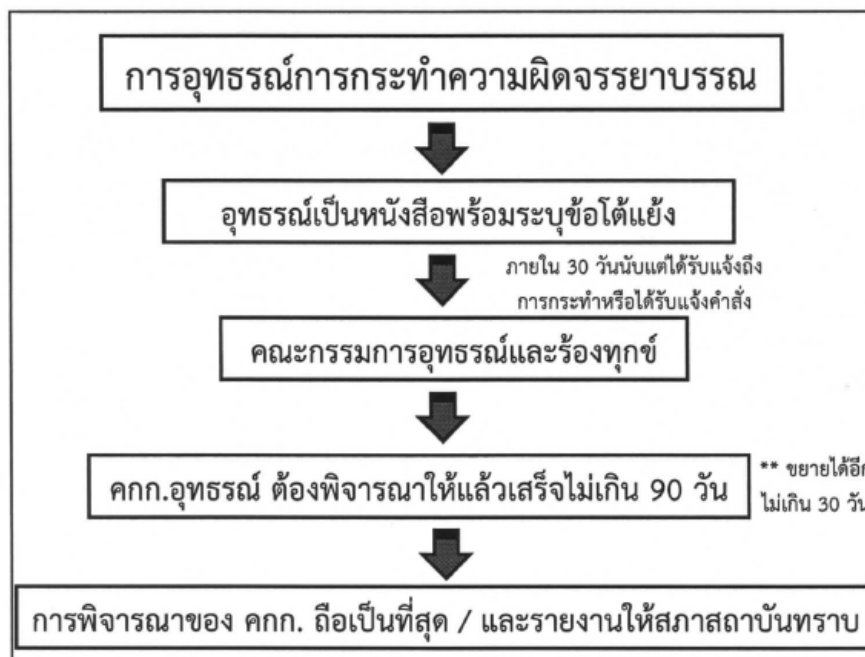
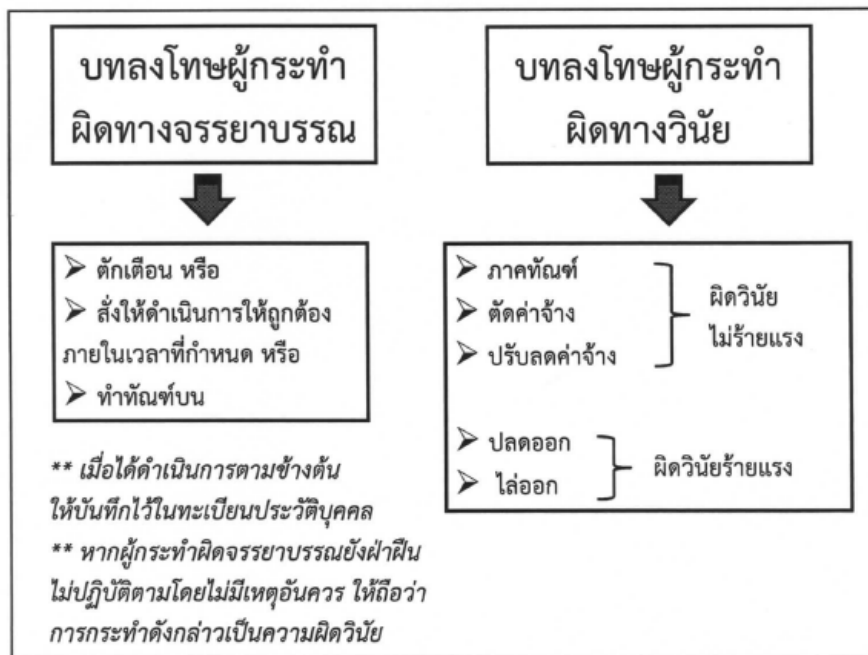
การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

กรณีกระทำความผิดจรรยาบรรณและกรอบระยะเวลาการสอบสวน

บทลงโทษผู้กระทำผิดทางจรรยาบรรณ/วินัย และการอุทธรณ์การกระทำความผิดจรรยาบรรณ

บทสรุป

การพัฒนาจิตใจให้มีความรู้คู่คุณธรรมนั้นต้องพัฒนาผู้ใหญ่ควบคู่กันไปไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ ครูอาจารย์ ข้าราชการ นักการเมือง ต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้คู่คุณธรรม และผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก อาจารย์/เจ้าหน้าที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ต้องช่วยเผยแพร่คุณธรรมเข้าสู่จิตใจ ความสุขสงบจะสามารถเกิดขึ้นได้ในสังคม

ภาพประกอบกิจกรรม

1. ภาพการลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ภาพกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน”

3. ภาพกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน” (ต่อ)

4. ภาพกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การส่งเสริมจรรยาบรรณผู้ปฏิบัติงาน” (ต่อ)

